

Original poem by Herman Gorter

Dit zijn de bleeke, bleeklichte weken,
'k zie de menschen gaan, ze steken
hun schamele hoofden in 't stil daglicht,
elk heeft een ander gezicht.

'k Hoor hoe ze tegen elkander spreken
woorden die bleken en vèr weken,
dan zijn ze weer alle wèg,
en 't is eenzaam als een weg.

Mijn hoofd is leeg en mijn mond is droog,
mijn oogen branden omhoog,
't is koud en stoffig en wit
al dat licht, waarin ik zit.

Mijn hoofd heb ik in mijn handen,
elkaar voelen warm de wanden
van 't vleesch, mijn beenen zijn moe
van 't leven dat ik toch doe.

IPA

dɪt zɛɪn də 'ble:kə 'ble:k'lixtə 've:kən
k zi: də 'mɛnsən xa:n, zə 'ste:kən
hʏn 'sxa:mələ 'ho:fdən ɪn t stɪl 'daxlixt
ɛlk hie:ft ən 'ʌndər xə'zɪxt

k fio:r fiu zə 'te:xən ɛl 'kʌndər 'spre:kən
'vɔ:rdən di: 'ble:kən ɛn vɛr 've:kən
dʌn zɛɪn zə ve:r 'alə vɛx
ɛn t ɪs 'e:nzɑ:m əls ən vɛx

mɛɪn fi:ft ɪs le:x ɛn mɛɪn mɔnt ɪs dro:x
mɛɪn 'o:xən 'brʌndən ɔm'ho:x
t ɪs kʌʊt ɛn 'stɔfɪx ɛn vɪt
əl dət lixt wɑ:r'ɪn ɪk zɪt

mɛɪn fi:ft hɛp ɪk ɪn mɛɪn 'fiʌndən
ɛl'ka:r 'vʌlən vɑrm də 'vʌndən
vʌn t vle:s mɛɪn 'be:nən zɛɪn mu
vʌn t 'le:vən dət ɪk tɔx du

Unofficial English translation

These are the pale, pale-light weeks,
I see the people go, they stick
their meager heads in the quiet daylight,
each has a different face.

I hear how they speak to each other
words that become pale and distantly dissolve,
then they are all gone again,
and it is lonely as a road.

My head is empty and my mouth is dry,
my eyes are burning upwards,
it's cold and dusty and white
all that light in which I am sitting.

I have my head in my hands,
warmly they touch each other, the surfaces
of the flesh, my legs are tired
of the life that I nonetheless do.